

§ 43.

Stk. 1. Denne lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i kraft den 1. april 1955; dog træder bestemmelserne i §§ 35—41 i kraft straks.

Stk. 2. Optagelse af elever efter lov nr. 130 af 15. april 1930 og lov nr. 351 af 4. juni 1947 finder sidste gang sted i sommeren 1954.

Stk. 3. Med denne lovs ikrafttræden ophæves:

- a) lov nr. 55 af 30. marts 1892 om en stats-skole til uddannelse af lærerinder i for-skolen,

- b) lov nr. 130 af 15. april 1930 om semi-narier og lov nr. 244 af 24. maj 1948 om midlertidig ændring af lov nr. 130 af 15. april 1930 om seminarier,
 c) lov nr. 160 af 18. maj 1937, § 24,
 d) lov nr. 351 af 4. juni 1947 om en mid-lertidig ordning af lærereksamen for stu-denter, jfr. lov nr. 74 af 7. marts 1952,
 e) lov nr. 144 af 12. juli 1946 om lønninger m. m. for folkeskolens lærere § 7, stk. 3 og 4.

Bemærkninger til lovforslaget.

Den 17. november 1947 nedsatte undervisningsministeriet en kommission med den opgave at overveje og fremsætte forslag om ændring af den gældende læreruddannelse — såvel den fuldstændige læreruddannelse som forskolelærerindeuddannelsen, således som denne er fastlagt ved lov nr. 130 af 15. april 1930 og lov nr. 351 af 4. juni 1947, der begge vedrører den fuldstændige læreruddannelse, og ved lov nr. 55 af 30. marts 1892, jfr. folkeskolelovens § 24, der fastsætter regler om forskolelærerindeuddannelsen.

Årsagen til kommissionens nedsættelse var stærke ønsker fra forskellig side om en reform af læreruddannelsen i Danmark. *Danmarks Lærerforening* har i så henseende stillet krav om, at læreruddannelsen skulle kunne gøre lærerne færdige til overtagelse af et hvilket som helst fag, der efter folkeskoleloven af 18. maj 1937 er obligatorisk i den danske folkeskole, heri indbefattet eksamensmellemskolen, således at yderligere uddannelse efter seminariet ikke skulle være fornøden for start af lærergerning i et fag. Det har særlig drejet sig om fag som fremmede sprog, sløjd og skolekøkken, hvor seminariernes undervisning hidtil kun har givet en indførelse i faget, men ikke gjort dimittenderne skikkede til at overtage undervisningen i dette; det har dog ikke været tanken at alle lærere skal kunne påtage sig undervisningen i alle disse fag, men at seminarierne bør kunne tilbyde en uddannelse, der kvalificerer de elever, der ønsker det, til undervisning i et eller flere af disse fag. Derved sikres der folkeskolen vel uddannede lærere i de pågældende fag.

Danmarks Realskoleforening har stillet tilsvarende krav, idet man har peget på, at uddannelsen af lærere til de for eksamensskolen særlige fag har

været forsømt, lige fra almen-skoleloven af 24. april 1903 gav stødet til den udvikling af eksamensskolen — både den kommunale og den private — som det siden da forløbne halve århundrede har set. Staten har i så henseende intet effektivt foretaget, men har overladt denne opgave helt til lærerne selv, der dels ved kursus på *Danmarks Lærerhøjskole*, dels ved at tage den fra først af også helt privat drevne *faglærereksamen* har måttet kvalificere sig til undervisning i de fag, som seminarierne lod ligge, eller i hvilke de kun gav en undervisning, der ikke tilfredsstillte eksamensskolernes krav.

Fra *seminarieside* peges der på, at arbejdet i seminariet, som det nu er, hæmmes i høj grad ved det forskelligartede standpunkt, hvorpå eleverne står ved optagelsen; studenter, realister og folk uden eksamen skal undervises sammen, skønt deres forkundskaber er vidt forskellige; derfor må enhver ændring i seminarieordningen først og fremmest beskæftige sig med optagelsesbetingelserne, og uden en skærpelse af fordringerne i så henseende vil en forbedring af læreruddannelsen være udelukket.

Desuden hævdes det, at den nuværende form for læreruddannelsen, særlig den form, hvori lærereksamen afholdes, lægger så stærke bånd på seminariernes undervisning, at de nye tanker, der netop i de sidste årtier har været så levende på det pædagogiske område, ikke har mulighed for at skaffe sig råderum indenfor seminarierne, hvis undervisning — til trods for den i 1930 indførte og meget påskønnede adgang til speciallæsning — i alt for høj grad er en skoleundervisning, der kun i ringe grad har kunnet optage de friere undervisningsformer, der i alt fald til en vis grad er rådende ved andre højere læreanstalter.